

Matematikai statisztika

Témakör 5: Bayes-statisztika alapjai

Elek Péter

2015 november

Motiváció: a klasszikus statisztika "problémái"

- A klasszikus statisztikában nem vesszük figyelembe a becslés előtt esetlegesen már meglévő információkat a paraméter hozzávetőleges értékéről (*a priori* információ).
 - Pl. korábbi, vagy más területen végzett becslések alapján – lásd pl. a korábbi feladatot a hierarchikus modellről
- Hasonlóan, a pontbecslések összehasonlítása problémás lehet, mert nem feltétlenül van egyértelmű rendezés két becslés között
 - a paramétertartománytól függhet, hogy melyik becslés jobb pl. az MSE-kritérium szerint

A priori és a posteriori eloszlás

- *a priori* eloszlás: a θ paraméter eloszlása a kísérlet megkezdése előtt rendelkezésre álló információk alapján
- Legyen $q(t)$ az a priori sűrűségfüggvény.
- Legyen a minta $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n)$ és a minta sűrűségfüggvénye a θ paramétertől függően $f_\theta(\mathbf{x})$.
- *a posteriori* eloszlás: a θ paraméter mintavétel utáni eloszlása.
- Ez a Bayes-tételből következően

$$q(t|\mathbf{x}) = \frac{f_t(\mathbf{x}) \cdot q(t)}{f(\mathbf{x})},$$

ahol

$$f(\mathbf{x}) = \int_t f_t(\mathbf{x}) q(t) dt.$$

- Megjegyzés: a nevező nem függ t -től, ezért azt nem feltétlenül kell explicit módon kiszámítani.

Becslések összehasonlítása Bayes-i keretben

- Korábban definiáltuk a négyzetes veszteségfüggvényt a becslések összehasonlítására:

$$MSE_{\theta}(\hat{\theta}) = E_{\theta} \left[(\hat{\theta} - \theta)^2 \right],$$

- ami függhet θ értékétől, tehát nem feltétlenül teszi egyértelműen összehasonlíthatóvá a becslőfüggvényeket.
- Ha θ maga is valószínűségi változó, akkor definiálhatjuk az *a priori rizikót* a fenti veszteségfüggvénynek az a priori eloszlás szerinti várható értékeként:

$$E \left[(\hat{\theta} - \theta)^2 \right] = \int_t E_{\theta} \left[(\hat{\theta} - \theta)^2 \right] q(t) dt.$$

- Így két becslőfüggvény egyértelműen összehasonlítható.
 - Az összehasonlítás eredménye persze függ $q(t)$ -től.

Bayes-becslés

- A θ paraméter *Bayes-becslése* az a posteriori eloszlás várható értéke:

$$\hat{\theta} = E(\theta | \mathbf{X} = \mathbf{x}) = \int_t t \cdot q(t | \mathbf{x}) dt = \frac{\int_t t \cdot f_t(\mathbf{x}) \cdot q(t) dt}{\int_t f_t(\mathbf{x}) \cdot q(t) dt}.$$

- Megmutatható, hogy a Bayes-becslés minimalizálja az a priori rizikót.
- Tehát adott $q(t)$ a priori sűrűségfüggvény esetén ez az optimális becslőfüggvény.

Példa: Bayes-becslés normális eloszlású minta esetén

- Legyen X_1, \dots, X_n f.a.e. minta $N(\theta, \sigma^2)$ eloszlásból, ahol σ^2 az egyszerűség kedvéért ismert és θ a becsülendő paraméter.
- Legyen továbbá $\theta \sim N(\mu, \eta^2)$ az a priori eloszlás.
- Határozzuk meg θ Bayes-becslését!
- Megjegyzés: a példa kapcsolódhat a korábbi, hierarchikus modellre vonatkozó feladathoz.
 - Az a priori eloszlás jöhet az egységek összességére vonatkozó információból.
 - Empirikus Bayes-i módszerek: olyan módszerek, amikor az a priori eloszlást (más) adatok alapján becsüljük meg

Megoldás

- Az a posteriori sűrűségfüggvény (ahol a K_i konstansokat nem szükséges kiszámítanunk):

$$\begin{aligned} q(t|\mathbf{x}) &= K_1 f_t(\mathbf{x}) q(t) = \\ &= K_2 \exp\left[-\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - t)^2}{2\sigma^2}\right] \cdot \exp\left[-\frac{(t - \mu)^2}{2\eta^2}\right] = \\ &= K_3 \exp\left[-\frac{t^2}{2}\left(\frac{n}{\sigma^2} + \frac{1}{\eta^2}\right) + t\left(\frac{n\bar{x}}{\sigma^2} + \frac{\mu}{\eta^2}\right)\right] = \\ &= K_4 \exp\left[-\frac{1}{2}\left(\frac{n}{\sigma^2} + \frac{1}{\eta^2}\right)\left(t - \frac{n\bar{x}/\sigma^2 + \mu/\eta^2}{n/\sigma^2 + 1/\eta^2}\right)^2\right]. \end{aligned}$$

Megoldás, folyt.

- Tehát az a posteriori eloszlás:

$$\theta|\mathbf{x} \sim N\left(\frac{n\bar{x}/\sigma^2 + \mu/\eta^2}{n/\sigma^2 + 1/\eta^2}, \frac{1}{n/\sigma^2 + 1/\eta^2}\right).$$

- θ Bayes-becslése ennek várható értéke:

$$\hat{\theta} = (1 - \lambda) \cdot \bar{x} + \lambda\mu,$$

- ahol

$$\lambda = \frac{1/\eta^2}{n/\sigma^2 + 1/\eta^2}.$$

- A Bayes-becslés tehát a mintaátlag és az a priori várható érték súlyozott átlaga, a szórásoktól és mintaelemszámtól függő súllyal.

Bayes-becslések néhány tulajdonsága

- A Bayes-becslések (triviális esetektől eltekintve) nem torzítatlanok, de (általános regularitási feltételek mellett) konzisztensek és aszimptotikusan normálisak.
- Láttuk, hogy adott a priori eloszlás esetén minimalizálják az a priori rizikót.
- Bayes-becslések kiszámítása:
 - A számítás sokszor nem lehetséges analitikusan, csak szimulációs módszerekkel (pl. Markov-lánc Monte Carlo [MCMC])
 - Konjugált prior eloszlás: olyan a priori eloszlás, amikor az a posteriori eloszlás is ugyanazon eloszláscsaládba tartozik. Ilyenkor a számítások könnyebben végezhetőek el. Példák:
 - * normális eloszlás normális likelihood esetén (ld. korábban)
 - * béta-eloszlás binomiális likelihood esetén (ld. később)

Feladat: Bayes-beclés binomiális minta esetén

- Legyen X_1, \dots, X_n f.a.e. minta p paraméterű Bernoulli-eloszlásból.
- Legyen továbbá p a priori eloszlása béta-eloszlás (α, β) paraméterrel.
- A béta-eloszlás tulajdonságai:
 - Sűrűségfüggvény: $f(x) = K \cdot x^{\alpha-1} (1-x)^{\beta-1}$ ha $0 < x < 1$ és 0 egyébként, ahol K megfelelő konstans (az ún. béta-függvény reciproka). Feltesszük, hogy $\alpha > 0$ és $\beta > 0$.
 - Várható érték: $\alpha / (\alpha + \beta)$
 - Segítségével rugalmasan lehet a $[0, 1]$ intervallum valószínűségi változóit modellezni.
 - Speciális eset: egyenletes eloszlás ha $\alpha = \beta = 1$
- Határozzuk meg p Bayes-beclését!